

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Añy XIII

Reus Dissapte 14 de Maig de 1898

Núm. 3.548

PREUS DE SUSCRIPCIÓ	
Reus, un mes.	Pies.
n provincias trimestre.	350
Extranjero y Ultramar.	500
Anuñels, à preus convencionals.	

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals
casas llibreries d'aquesta ciutat y de fora, sevius avos son, són
En Barcelona, litografia Mallofre, carrer Junquera, 6.
No's retornen los originals encara que no's publicquin.

Farmacia Serra

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

SECCIO DOCTRINAL

D'ahont menos se pensa

surt un.... article

Dijien los que d' això n' estan enterats, que certa
problema dels partits que t'urnan en lo Poder y fins
aqueells altres que s' hi no hi t'urnan esperan que 'ls
tequí la tanda, que aqueells dies se'ls veu molt amohi-
nats per los carrers de Madrid, que entrin al Congrés
ab cara que inspiran compassió, y que's donan a tots
los dimonis del infern perque'l Gobern, ferm que ferm,
triga en planejar a S. M. la Reyna la qüestió de con-
fiança ó a presentarli la seva dimissió.

A mi tot això no m' amohna gens ni mica, pero
en canvi me te marejat y en excessà l'editor, que á to-
tas las hores del dia, inclòs las de la nit, demàna, mes
encare, exigeix menjar (entenguis original) pera 'ls
caixistas ó lo que es igual pera aquells monstres que
'n diuen diaris que s' engolan á carretadas de lle-
tras.

Perque, yaja, demanar original, tal com están los
temps y demanar articles ore que la llibertat, q
prempita se'ns ha restringit un xich, la veritat, ho tro-
bo inhumanitari, poch compassiu pera que m' enten-
gnin millor.

Un article! Com qui no hi toca!

Reflexar, en unas pocas ratlles la opinió del dia,
quan aquesta es tant different segons lo poble que l'
emet, escriure ab mes ó menos ben coordinadas
paraules lo comú parer de una massa anèmica y fer
que hi bategui en elles tota la vida de qui l' encarna,
pot ferver en altres temps, y fins se pot intentar encan-
sarla en los errors que pateix embaucada per altres
companys, que á jutjar per los fets mirán més l'inte-
rés de butxaca que 'l de la patria. Nosaltres som la
antitesis d' aquells periodistas: preferim la serietat á
la bullanga y pera res del mon voldriam que induhits
per los nostres escrits se llensés lo poble inconscient al
carrer donant crits, ni tan sols en manifestacions pa-
cíficas.

Pero no divaguém que 'l article s'allarga y per
més que l' titulé i 'De que parlarem? lo que va endevi-
nar que no sabém de que parlar, endevina també
que sabém que no hem de parlar de coses bones ni de
dolentes.

Total res! I quan t'avesi li sac, edora ab bisseros et
Y ara tornan les caborias en forma de persona, l'
editor que 'ns espia per l' escleixa de la porta de la
Redacció y quer en la mica de cara que li veym, ovi-
ràm que està carregat de més mal-humor que 'ls
prohoms de qui parlén al principi.

—Ja pot entrar —li dihem —que som al comensa-
ment hi estem entascats á las primeras quartilles. I
Del article de fondo? —hi esp diudí amagat et
—Y donchs, que hem de començar el revés desde
que hi ha promulgat l'estat de guerra.

—No ho deya per això, sino perque com s' han re-
but los telegramas ab dotze horas de retràs, me creya
que no volgues atacar al cos de telegrafs. [y rebates]
—Ca-barret! atacar y en aquests temps, may!
Ademàs los telegramas ab tot y la censura, no diuen
de la grossa que 'l públic los mira ab desprec i 'ls
Hageix pera passar lo temps; a vegades un empax de
noticiss telegràficas faigual efecte que una sopa de
farigola, se xiixim i això descorries 'nsibsim, s'ns
—Molt de brème essta avuy senyor Director, casi
me s' estallissi sois ríobet y anodiso bolescop 'b

La que paga més contribució de la província FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

m' venen ganas de fer petar las mans perque no tindré
ni un instant en yaga als caixistes, marxant tot ab re-
gularitat, com si estessim en las millors de las épocas
y en los temps mes felissos. ¡Y jo que 'm temia que
ara no més corrieran las estisoras (dispensi) volia dir
que unicament trabajaria'l redactor en quefe.

Dispensat lo darrer; pero me costa molt lo per-
donarli la desconfiança que revelan las sevas paraules
anteriors.

Hi jo ni 's meus companys parlarán de guerra per
ara y tant, que en eadenvinar solucions de gerolifichs
no hi estém versats, tampoch dirán res dels problemes
de nàutica é de la tática que per terra es convenient
seguir ab enemichs com los yankis; pero 'l periodich
es encyclopédich, de tot parla (encara que de res enten-
gui) y així, agafant per tema cuestions de literatura,
arts, ciencias ó de comers; d' agricultura, industria ó
administració, que vol que digui! Esculleixi, demani.

—No s' hi enfadi, que no n' hi ha per tant.

—Res d' enfadarme: un article surt així, dibui-
xant opinions que despresa se poden vestir al gust de
qui las serveix.

En lo calor d'una disputa, ó en la fredor d' una indi-
ferència; y com ofereix tan variats aspectes d' article
per començar la confeció, ja pot tenir per

que no n' hi faltara.

Donguis pressa en preparar lletra, avis als caixis-
tas y per avuy ja hem sortit del pas.

Demà Deu dirá.

Colaboració particular de "Lo Somatent"

Un drama d' Enrich Ibsen

ROS MERSHOLM

Rosmersholm (el castell dels Rosmers) es lo casel d'
una antiga familia noble de Noruega. Desde fa alguns

sigles los Rosmers s' hi han succehit de pare á fill,

tot fidelment sotmesos al rey, al Estat y á les tradi-

cions conservaderas. L' interior de la casa espayosa es

patriarcal y rónech, adornat ab vari retrats dels avis

antichs que representan predicadors, militars, als fun-

cienaris. A la part de fora, viaranys atapahits, hermo-

sos jardins y extensos boscos. A la vora d' allí, hi ha

un torrent profon que fa marxar un molí y baixa de

las altas muntanyas. No gayre lluny dels Rosmers hi

ha una gran ciutat, pero no se la veu d' allí, y la mar,

s'queixa gran esveradora de cors, la mar que porta 'ls

mestrals y las tempestas, la mar també hi es invisible

á Rosmersholm. Tot hi enraona del passat, tot hi es

plàscivol, intim y poétich. No obstant un terror conti-

nuo y sord pesa sobre l' hisenda. Cada vegada que un

membre de la familia està á punt de mort, se l'ven

apareixe un cavall blanch pel castell. Heus aquí al

menys lo que diu la gent de l' encontrada. Pero aviat

veureu que més visitades que las boscurias de Ros-

mersholm són les ànimes dels seus habitants. Quan la

forastera Rebecca diu á la vella sirvente: «Aqui á Ros-

mersholm s' està molt temps cor-lligat ab los morts.»

Helseh que passa la seva vida espolsant sefs de vellut

y 'ls retrats dels vells, li respón: «Senyores, jo crech

que son los mòris los que en aquesta casa s' cor-lligen

els vius y no s' poden desfer completamente dels

aquells que 'ls qui els han abandonat.» Aquesta idea

plana per sobre tota la pessa, y 's desenrotlla per medi

d' una cadena estreta de sentiments y de sugestions

profundes.

rosmer, l'últim descendent d' aqueixa antiga fa-
milia, es una ànima sincera, candorosa y noble. Lo
que més lo distingeix es la delicadeza extremada de
sentiments y la elevació d' ideas. En ell les qualitats
cavallerescas d' una vella rassa s' han afiat en intel-
lectualitat pura, en sensibilitat exquisida. Es un semi-
nidador generos en lo qui l' sentit de la realitat no s' ha
desenrotllat perque ha viscut en las ideas. De primer
se va consagrar á la carrera eclesiàstica, y, com molts
del seu antepassats, ha sigut pastor de l' encontrada
sense abandonar lo seu domini. Després, sentint vacilar
la seva fe ortodoxa y desenrotillar-se en ell un nou ordre
d' ideas declina les seves funcions pera dedicarse als
estudis teòrichs y á la vida contemplativa.

Rosmer ha emmulerat ab Beata, germana d'un rector
de colegi. Ella surt d' un mon sever. Beata es una àni-
ma excelent, pero temerosa, com encongida pel medi
que la volta. Si ella peca en alguna cosa no es pas per
un excess de conciencia ó de meticulositat moral. A la
vegada nerviosa, tímida y apassionadament emprenda-
da del seu espòs, ella no ha tingut infants. A causa d'
això, ella s' consum de tristesa y de remordiment. Ella
cau malalta y necessita una dama de companyia per
portar la seva casa.

En el drama de la familia, Rebacc West té vintinou
anys. De descendencia obscura, ella va esser adoptada
y educada en las costums finesses per un metje de ma-
rina, lo Dr. West. Ella no té fortuna pero es hermossa,
molt inteligenç y de reputació intacte. Per a caracteri-
zarla ab una paraula, Rebecca té l' aspecte d' una si-
rena grave, de passions violentas, pero reconcentradas.
En ella los sentiments llargament acumulats y experi-
mentats se concentren en pensaments ardents, en vo-
luntats fascinatrius. Ibsen no té necessitat de descriu-
rela físicament ab cap altra pinzellada. La fa viure
moralment fins al punt que un home creu vérela, ab
los seus cabells negres y llisos, ab los seus ulls grisos
acaronants, que á certis moments devenen los ulls vi-
sionaris de la Saga, en que s' reflecten los incendis.

No li ha calgut gayre feyna per captivar á la se-
nyora de la casa qu' aviat queda sedubida pel seu
encís. Tot seguit Rebecca comensa á exercir la seva
fascinació en Rosmer, y ella s' apodera d' ell lentament
per ab seguretat. Observeu que en ella no hi ha res
d' una intriganta vulgar ó d' una fredor ambiciosa. No,
ella estima á Rosmer ab totes las potencies del seu sér,
y com ella vol entregarse á ell sense reserva, ella vol
que siga seu absolutament, completament. Cóm? No ho
sab. Pero sab que això succeirà.

Alashoras va passar entre aqueixes dues dones un
misteri subtil y espaventós que la pessa esclarezix de
mica en mica y que prevé l' esperat tràgic del drama.
Beata s' adona del amor ixent de Rosmer envers Re-
becca, sense ferho veure, l' hi ha encoratjada per medi
d' imperceptibles insinuacions. Un dia explendorós, la
muller de Rosmer, que passava per boja desde molt
temps, se va precipitar en lo torrent d' allí á la vora.
D' aquesta manera Rebecca s' devé mestressa de la
situació. Se troba que ella ha comès un assassinat per
sugestió mental. Per dominarla per la seva passió fo-
cosa, un cop ha desaparegit la seva rival, ella no té
consciència de la propia faula.

Tot l' assumptiu de la pessa, que es únicament y
per essència un drama de la vida interior, consisteix
en lo desenrotillament de la falta y de la metamorfosis
que ella produueix en los dos héroes.

Le drama comença un eny després de la mort de
Beata. Rebecca ha quedat á Rosmersholm com director.

ra de la casa. Lo lles ocult y poderós que uneix á aqueixos dos sers s' ha anat estranyent sense canviar de naturales. Rosmer s' abondon ab tota confiança, ab una mena d' ubriaguesa, á una vida nova. Passejades de dia en los boscos, lecturas en la nit, somnis pel perevidre, es lo que tenen abdós en comunió. Y Rosmer no s' adona de que ell boga á velas desplegades cap al amor, tan pura es la seva ànima, tan castos son las seves ideas. Com ell mateix ho diu, «una nova estuhada s' ha desponcellet en la meva ànima, una contemplació jovenívola de la vida.» Y ell somnia una obra, una nova activitat: «La liberació de las ànimes» «quina joya no seria, diu, lo poguer conduhir als homes á acostarre los uns als altres per l' amor. Quina vida més alegre, allavors. Fora tota lluya odiosa, únicament l' emulació. Tots los ulls fixos en lo mateix si. Cada aspiració y cada sentit dirigintse avant y cap á l' altura. Cadascú en le seu camí propi y neutral. La felicitat per tothom.» Rebecca s' guarda bé prou de destorbar aquest somni que ella ha despertat. Puig era ella'n participa ab ell. La seva passió violenta s' ha ennoblit y calmat al contacte de Rosmer. Ella s' acontenta d' aqueixa amistat exquisida, d' aqueixa harmonia deliciosa dels cors y dels pensaments que fa l' efecte d' una música divina. Ella ho gosa com una felicitat completa, com l' única permesa: ella agafaria por de véurehi apareixe altra cosa; sí, por... com del Destí!

Y vejenlos aquí plàscivols, encantadors, venturosos. Se diuban de tú sense malícia. La llur amistat ha pres l' encant lluminós, la suau expansivitat d' un amor d' infants.

Pero heusagní que les circumstancies exteriors s' encarregan de sacudirlos en lo llur somni. En una conversa ab lo seu cunyat, Rosmer s' entera de que Beata s' havia enterat de la seva estimació per Rebecca, que ella fins havia deixat escapar aquest mot dels seus llavis: «Caldrà que desapareixi.» Heus aquí llenyada la sospita espaventosa en l' esperit de Rosmer. Una de las escenes remarcables de la pessa es aquella en que Rosmer confia l' seu dòptes á Rebecca. De primer intenta calmarlo; tracta de prebarli que Beata era realment boja y que no hi ha cap motiu per tenir remordiment. Ella li prega ardentment que no ferfollegi en lo passat, que no s' torbi ni s' entretingui ab los motis, sino que miri de quinire, com dinell mateix, la vida viva. Emperò, á mida que Rosmer s' enfossa en lo mar dels adons ab inquietut d' una cosa: «que Beata, oblidada fins les horas, se torna estranyament viva» en l' esperit del seu espòs. La seva mort se li ofereix ara com una victòria. Devant d' aqueixa resurrecció inesperada y de l' insondable dolor de Rosmer, Rebecca sent tot d' una primera punyida del remordiment entrar en lo seu cor, y diu: «Ah! jo no tenia d' haver vingut mai á Rosmersholm!»

Ella comensa ja a sentir que aquei remordiment va á paralizar tota la seva forsa, aqueixa forsa maravellosa que li donava un ilimitat imperi sobre l' ànima dels ayats.

EDUARD SCHURÉ.

Tradudit per J. Perez Jorba.

(Continuarà.)

Als industrials

Heus aquí l' edicte de la Alcaldia cridant als gremis, de que parlavan ahir.

Disposada la convocatoria dels gremis pera la designació dels senyors Síndichs y Classificadors que han de representar els mateixos en l' exercici de 1898-99, aquesta Alcaldia cumplint ab lo previngut en l' article 84 del Reglament de la contribució Industrial y de Comers de 11 d' Abril de 1893, cita per lo present anuiciá á tots los industrials d' aquesta ciutat compresos en les tarifas, classes y números que á continuació s' expressan pera que per l' ordre que se senyala y en lo dia y hora que s' mena se presentin en aquesta Secretaria Municipal á sí de que puguin fer ús del dret que l' concedeix dit Reglament en la forma que en lo mateix se determina, los quals deurán venir provistos de la cédula personal y del últim recibo que justifiqui lo pago de la contribució industrial en l' actual trimesbre, requisit indispensable si han de ser electors y elegits pera les mencionats càrrecs.

Di 17. Tendas de tocino á las 10 del matí; id. de vins y ayguardents á dos cuarts d' onze. Hostalers á las 11. Tendas d' Abaceria á dos cuarts de doize. Bodegones á las 12. Tendas d' oli y vinagre á dos cuarts d' ona de la tarde. Tallers á la 1. Tendas de samarretes á las 4. id. pesca salada á dos cuarts de cinc. Id. de palla y cívada á las 5. Venedors de llet sens estable á dos cuarts de cinc. Tendas de Horxateria á las 6. Especu-

ladors de blats y farines á dos cuarts de set. Id. de fruixes del país á las 7. Barberes á dos cuarts de vuit.

Di 18. Fusters á las 10 del matí. Boters á dos cuarts d' onze. Cerrallers á las 11. Ferrers á dos cuarts de dotze. Llauners á las 12. Forns de pà ab tenda á dos cuarts d' una de la tarde. Sabaters á las 4. Advocats á las 5. Procuradors á dos cuarts de sis. Farmacéutics á dos cuarts de set.

Reus 12 Maig de 1898.—L' Alcalde, Joseph Maria Borrás.

CRÓNICA

OBSERVACIÓ METEOROLÒGICA DEL DÍA 13 DE MAIG DE 1898

FACILITADA PER D. RAMON GISPERT

HORAS d'obser-vació	BARÓMETRE aneroide	GRAU d' hu-mitat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSEr- par-ticular
9 m.	759	68		0.97	Ras	
3 t.	755	43				

HORAS d'obser-vació	TEMPERATURAS	VENTS	NUVOLS
	Maxima	Minima	Term. tipus
9 m.	Sol. 33°	9°	15°
3 t.	Sombra 23°	11°	10°

CUMUL
0.3

Sessió del Ajuntament

Presidida per lo M. Iltre, Sr. Alcalde y ab assistencia dels regidores senyors Briansó, Nogués, Massó, Vergés, Abelló, Alimbau, Mayner, Quer, Mas y Jordana, tingué lloc shir á un quart de vuit del vespre de segona convocatòria.

Se llegí y aproba l' acta de la anterior.

La Corporació quedà enterada de que l' «Boletins Oficials» de la província no contenian cap disposició que l' interessés.

Se llegí un estat comparatiu dels ingressos y gastos verificats en les caixes de Consums durant lo passat mes d' Abril ab igual mes del any anterior.

Se donà compte del resultat de la subasta pera obrir lo carreró del Vidre posantlo en comunicació ab lo carrer de Donotea, resultant adjudicadas al contractista don Ricart Llagostera y Roig.

Queda aprobat le dictamen concedint la pròrroga demandada per lo poseedor del kiosko que h' ha al pas.

S' aprobaren los dictámens de la secció de Foment donats á les sollicituds de D. Jaume Pahí, D. Ferran de Miró, D. Jaume Rius y D. Joan Joaspere, demandant autorisiació pera fer obras.

S' aprobaren variis comptes de particulars y acabá l' despaig ordinari.

Lo senyor Quer demanda la paraula pera cridar la atenció del Consistori sobre la conveniència de que la companyia Reusense de Tramvies, utilisés los raigs plans en lo trós de via que v' à empender ó en cas contrari, que se l' obligui á fer un burdó d' obra á tota la llargada dels rails que atravesen la carretera de Salou y l' Arrabal de Robuster.

Lo senyor Vergés se ratificà en lo que tenia manifestat en la sessió anterior sobre l' trassat de la línia.

Lo senyor Alcalde President donà explicacions al Consistori de que s' havia enterat d' aquest assumptu, que en vista de que l' Ofici de la Direcció d' obres públiques en que se li manifestava que inspeccions las obres s' havia extraviat, n' havia demanat una copia á Tarragona, com també una copia del plano.

Lo senyor Alcalde digné també que en lo dictamen de la secció de Foment que autorisá á la societat del Tramvia la construcció de la línia hi havia una clàusula en la que constava que l' Ajuntament per la seva part no possiria impediment á que s' allargués la via.

Després de parlar algú altre senyor regidor en igual sentit que en l' anterior sessió s' acordà que s' procurés amistosament conseguir de la societat Tramvia lo que fés una cinta al costat dels rails, si empleava los senyalats en lo plano.

Lo senyor Abelló posá en coneixement del Consistori que estaven acabadas les obres d' enrajolar l' Hospital civil, travall que s' havia empresat subvencionat per una persona caritativa y per lo tant proposat que l' Ajuntament acordés haverlo vist ab satisfacció y lo donar les gracies á Ser. Francisca Priora d' aquest benefici assil com a iniciadora que es de la obra y pregarli que la transmetés á las persones que hi haguen sin contribuir.

No haventhi cap més assumptu de que traciará s' sixerà la sessió.

En lo tren de carga de Barcelona que arriba a questa ciutat á las set del vespre shir fou portat lo cadavre de la Sra. D. Obdulia Tafall y Abad, sogra del Senador del regne don Anton Sedó que morí ans d' shir á la capital del Principat pera esser enterrat en nostre cementiri.

A causa de lo depressa en que s' verificà lo trasllado, que ni temps hi hagué pera avisar, l' enterrament no resultà gayre lluhit.

Los funerals que pera l' etern descans de la seva ànima se celebraran próximament serán degudament anunciatos.

Enviém lo pésam el senyor Sedó.

La dama jove Senyoreta Periu, demà farà soh debut en lo teatre de la societat «Juventut Reusense». La secció d' aficioionats que actua en la mateixa ha fet una bona adquisició donchs a la Senyoreta Periu i hem vist interpretar ab menys veris pàpers en les taules del Teatro Fortuny.

Sembla que la companyia dramàtica catalana de la aplaudida actriu Donya Concepció Ferrer donarà algunes funcions en lo Teatre Principal de Valls, puig ha acabat sos compromisos á Tortosa abonat acaba de travallar ab aplauso d' aquell públic.

Lo «Teatre Fortuny» per ara b' y no hi ha perill que la suhor lo debiliti tenint tancades las seves portes.

Demà á dos cuarts d' onze del matí, en lo local de la Cambra de Comers d' aquesta ciutat, hi haurà una reunio dels terratinets de Vilaseca residents en questa ciutat pera trigar d' un augment de contribució que l' Excm. Ajuntament de Vilaseca ha impost al propietaris de fincas rústiques d' aquesta localitat. Y s' prega la assistència á tots los interessats.

Segons notícies varias importants entitats mercantils e industrials de Barcelona tractan d' elevar al president del Consell de Ministres una energica protesta contra las autorizaciones acordades pel Gobern, y especialmente a las relacionadas ab la circulació fiduciaria, sense las garantides reserves, y á la imposició de tribut á la renda de títuls del Estat.

Las Juntas Directives de les Agrupacions catalanistas de La Garriga y Cardedeu darrerament constituidas son: de La Garriga, Ramon Pareras y Noguera, propietari agricultor, President, Eduard Riudeu y Bassa, propietari, Secretari.

La Junta de la de Cardedeu està composta dels señors següents: President, Joseph Planas y Bellalit, industrial; Vis-president, Manel Muñoz y Bellavista, propietari, Secretari, Esteve Agustí y Galvany, contractista d' obres; Vis-secretari, Josep Codina y Gess, industrial.

La Lliga de Productors del Principat de Catalunya nos suplica la inserció del següent suelto:

«Reunits los agricultores residents á Barcelona, que han acceptat las bases del Sindicat agrícola proposat per la Lliga de Productors, junt ab los presidents d' aquesta Societat y del Institut Agrícola Català de Sant Isidre, han acordat: Primer, suspender las operacions de compra de primeras materias pera la agricultura, tant d' origen nacional com extranjera que devien verificar-se en aquest mes, devant la impossibilitat material de contractar ab fiscals y obtenir preus adequats pera demostrar las ventajas de la cooperació agraria que exclusivament se proposa l' Sindicat; y segon, que en vista de les moltes y valiosas adhesions rebudes se prorrogui, fins lo proxim mes de Septembre, la primera operació de prova, cas d' haver entrat lo país en un període normal y de sossego.»

Dom Bonaventura Agulló, nombrat recentment registrador de la propietat de Falset, ha prèss possessió de son càrrec.

La «Revista Mercantil» de Valladolid publica un telegramma dihent que á causa d' haver prohibit Russia la exportació de blats s' esperava una fortalasa en aquest article.

Al objectiu de denar s' coneixer la importància y verdader valor de les concas carboniferas espanyoles, la societat Foment del Travell Nacional de Barcelona se proposa celebrar una exposició de carbons nacionals. En elles podrán ferse petites instalacions que serviran pera indicar la qualitat y condicions del combustible, la seva riquesa, gas, calor, cantitat, reconeguda, medis d' estracció, etc. Al mateix se donaran conferencias pera contribuir al coneixement del valor d' aquests carbons y a decidir als capitalistes á em-

